

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

La Missió en temps de pandèmia

Diumenge vinent celebrarem el DOMUND, el Diumenge Mundial de les Missions, la Jornada universal que se celebra cada any a tot el món per a ajudar els missioners en la seva tasca evangelitzadora, duta a terme entre els més pobres. És una crida a la responsabilitat de tots els cristians, en l'evangelització, el dia que l'Església fa una invitació especial a valorar i recolzar la causa missionera. Enguany la celebrem en un context de crisi sanitària i econòmica mundial, un any marcat pels sofriments i desafiaments causats per la pandèmia de la COVID-19.

En aquestes circumstàncies, la missió de l'Església té un relleu especial, de forma particular amb les persones més necessitades a molts països del tercer món, on l'Església està a la primera línia en la lluita contra el virus, la pobresa i la fam. Aquesta situació ens empeny a respondre encara amb més generositat a les necessitats de la missió. Com ho recordava el papa Francesc, el dolor i la mort ens fan experimentar la nostra fragilitat humana. En aquest escenari, la crida a la missió, a sortir de nosaltres mateixos per amor a Déu i al proïsme es presenta com una oportunitat especial per a compartir amb els altres els dons rebuts de Déu, especialment el do de la fe.

Déu estima tant el món que envia el seu Fill perquè tot aquell que creu en ell tingui vida eterna (cf. Jn 3,16). La missió de Jesús culmina en el sacrifici de la creu, expressió i revelació d'amor universal. Jesús duu

a terme la missió que el Pare li encomana, tota la seva vida és un compliment fidel de la voluntat del Pare. El Senyor ens crida també a nosaltres, i espera la nostra resposta per a ser enviats. Ell ens renova amb el seu esperit, ens fa deixebles i ens envia a tots els pobles. Rebem l'impuls per a continuar la missió de Crist per amor, perquè tots els éssers humans puguin participar del goig immens i de la vida plena de fills de Déu. A aquesta vida nova de fills de Déu hi han estat destinats i cridats tots els homes i dones en un sol poble, formant una família.

Aquest temps de pandèmia s'ha convertit en un gran desafiament per a la missió de l'Església. La malaltia, el sofriment, la por, l'aïllament són una interpel·lació que ens ha de portar a replantejar molts aspectes de la nostra vida. De moment ens hem sentit derrotats per un virus petit, malgrat que el progrés de la ciència en el nostre món és gairebé il·limitat. També ens impacta la imatge del sofriment dels qui han mort sols, sense la presència dels seus éssers estimats, dels qui són desnonats, dels qui perden el seu lloc de treball i el seu sou, dels qui no tenen ni llar ni menjar, dels afectats per la nova crisi econòmica.

Aquesta experiència ens ha de portar a l'encontre amb el germà, un encontre que ens fa compartir, col·laborar i conviure. Conviure vol dir estar atents els uns als altres, no mostrar-nos indiferents a la situació dels altres, a ser conscients de la interdependència entre les persones,

a ser solidaris. Tal com ho ha assenyalat el papa Francesc «d'una crisi com aquesta no en sortim iguals, com abans; se'n surt millors o pitjors. ¡Que tinguem el coratge de canviar, de ser millors, de ser millors que abans i poder construir positivament la postcrisi de la pandèmia!». La missió evangelitzadora de l'Església té com a objectiu una renovació profunda, una autèntica transformació de cada persona i de tota la societat, perquè Crist ha vingut per a fer noves totes les coses. Tots som cridats a col·laborar en aquesta missió.

ENTREVISTA

50 anys de doctora

ANTONIO ÁNGEL SÁNCHEZ

Santa Teresa de Jesús compleix enguany 50 anys com a doctora de l'Església. Va ser la primera dona a rebre aquest reconeixement. Fra Antonio Ángel Sánchez, OCD, nou provincial dels Carmelites Descalços a la província Ibèrica, assegura que va sentir-se captivat per «la seva manera d'escriure i de compartir la seva relació amb el Déu de Jesús, i el seu propi procés personal». Fra Antonio Ángel ha visitat recentment la comunitat carmelitana de Badalona.

Què representa el doctorat de santa Teresa per a l'orde?

Un goig molt gran, perquè significa el reconeixement que la influència de la seva experiència, doctrina i pedagogia no s'ha limitat a la nostra família religiosa, al nostre orde, sinó que ha estat providencial per a molts cristians, i a través de diversos segles. Ens n'alegrem amb ella de veure complet el seu somni d'«endolcir les ànimes d'un bé tan alt» (Vida 18,8).

Com ens ajuda avui el seu llegat?

El seu llegat continua vigent, perquè no és una teòrica de Déu i de la vida, sinó una dona amb una experiència forta i profunda d'unió íntima amb Ell. Algú que no comparteix només les pròpies llums, sinó les pròpies ombres i crisis, i la manera en què Déu les ha convertides en oportunitat... I, a més, és algú a qui se li ha donat el do, no sols d'aquesta experiència sinó de saber explicar-la, escriure-la; per tant, és un clàssic tant de l'espiritualitat cristiana com de la llengua castellana.

Quins objectius es marca com a provincial?

Continuar animant els meus germans a cuidar la seva qualitat de vida d'oració, de comunitat, i de missió i lliurament als altres. I això, en un context de crisi vocacional. Però també fer experiències creatives, com ara deixar-nos ajudar per alguns germans nostres de l'Índia, a la vegada que els ajudem compartint l'estil de vida i els nostres recursos materials.

Òscar Bardají i Martí

A només 2 metres

APASOMI: 5 anys d'empoderar persones

APASOMI va néixer en un moment en què els indicadors macroeconòmics anunciaven que començàvem a sortir de la crisi del 2008, però que no quedava reflectit en la situació de les persones ateses per Càritas. En aquell moment el 71,40% de les persones ateses per Càritas es trobaven a l'atur buscant feina. Eren persones amb baix nivell de qualificació, sobretot degut a la manca o baixa formació, amb greus dificultats econòmiques. Amb la crisi, el treball va esdevenir un bé escàs, i els més vulnerables tenien més dificultats per trobar-ne.

Així doncs, el 22 de maig de 2015, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presentava a Sabadell l'empresa d'inserció APASOMI, promoguda per Càritas Diocesana de Terrassa. Des d'aleshores APASOMI treballa per promoure l'accés al treball fomentant l'autonomia personal, mitjançant processos de formació i d'acompanyament personal.

Any rere any, APASOMI ha pogut anar augmentant els llocs de treball d'inserció, arribant a donar la possibilitat a diversos treballadors d'integrar-se en el mercat de treball convencional, una vegada finalitzat el seu període de formació i procés personal. Durant el 2019

l'empresa ha pogut donar feina a 23 persones d'inserció de les quals han trobat feina gairebé el 25%.

Els èxits d'APASOMI són possibles gràcies a les empreses sensibilitzades amb el patiment de les persones més vulnerables que volen fer quelcom per ajudar. Aquesta col·laboració no és exclusiva de grans empreses, qualsevol tipus d'empresa o entitat pot contactar amb APASOMI per valorar com treballar plegats i poder oferir més llocs d'inserció o contractacions de treballadors. Procurem presentar uns plantejaments ajustats a la realitat del mercat i on totes les parts s'hi poden sentir còmodes, atès que es compta amb un significatiu suport institucional per part de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres.

Al principi l'activitat d'APASOMI se centrava en dues línies de producció del sector industrial amb les quals treballaven els perfils professionals de logística, muntatge i manipulació en cadena. En els últims anys s'ha augmentat l'oferta i també es treballa en el sector serveis, amb els perfils de gestió del petit comerç, neteja i desinfecció d'espais, tractament d'olors, trasllats en furgoneta (inclou conductor) i manteniments.

caritasdtr.org

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Señor nos repone la fuerza y la esperanza

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Al inicio de la exhortación apostólica *Christus Vivit*, el Papa dice a cada uno de los jóvenes cristianos: ¡Cristo vive y te quiere vivo! Y añade «Por más que te alejes, allí está el Resucitado, llamándote y esperándote para volver a empezar» (CV 1-2).

En las circunstancias actuales de dificultades sanitarias, económicas, sociales..., sentimos que el Señor está siempre con nosotros para devolvernos la fuerza y la esperanza.

Él nos invita gratuitamente a una celebración de Amor; «por pura gracia de Dios, puro amor del Padre. Fue Jesús, con su sangre, quien nos abrió esta posibilidad» (homilía Santa Marta 5-11-13). Nos invita a un banquete de amistad; nos llama a superar tristezas, rencores, miedos, fracasos; nos invita a compartir la ale-

gría de ser redimidos. Somos invitados a una misión en la tierra que comporta formar comunidad; a compartir y a estar disponibles a lo que el Señor nos pida.

Invitados a encender luces de esperanza, sigamos a Cristo vivo que, presente entre nosotros, nos llena de luz. Él «viene y seguirá viniendo cada día para invitarte a caminar hacia un horizonte siempre nuevo» (CV 125).

Que María nos alcance «la gracia de mirar siempre a los demás con benevolencia y a reconocerlos como invitados a la mesa del Señor, porque todos, sin excepción, tenemos necesidad de experimentar y de nutrirnos de su misericordia, que es la fuente de la que brota nuestra salvación» (audiencia 13-4-16).

Lectures de la missa diària i santoral

12. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Ac 1,12-14) / SI 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó. Sant Serafí de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Dimarts [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

14. ■ Dimecres [Ga 5,18-25 / SI 1 / Lc 11,42-46]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr. Sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Dijous [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora. Sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

16. ■ Divendres [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor. Sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. ■ Dissabte [Ef 1,15-23 / SI 8 / Lc 12,8-12]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107). Sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ † Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 45,1,4-6 / SI 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21]. Mare de Déu de la Bonanova. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics. Sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i suculentos, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la Mort.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

Salm responsorial (22)

R. Viuré sempre a la casa del Senyor.

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R. Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 22,1-14) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble:

«Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill, envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats».

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

Preparará el Señor del universo para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares succulentos, un festín de vinos de solera; manjares exquisitos, vinos refinados. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el lienzo extendido sobre todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. Dios, el Señor, enjugará las lágrimas de todos los rostros, y alejará del país el oprobio de su pueblo —lo ha dicho el Señor—.

Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios. Esperábamos en él y nos ha salvado. Este es el Señor en quien esperamos. Celebremos y gocemos con su salvación, porque reposará sobre este monte la mano del Señor».

Salmo responsorial (22)

R. Habitaré en la casa del Señor por años sin término.

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R. Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,12-14.19-20)

Hermanos:

Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy avezado en todo y para todo: a la hartura y al hambre, a la abundancia y a la privación.

Todo lo puedo en aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mis tribulaciones. En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, volvió a hablar Jesús en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo, diciendo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo; mandó a sus criados para que llamaran a los convidados, pero no quisieron ir. Volvió a mandar otros criados encargándoles que dijeran a los convidados: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas y todo está a punto. Venid a la boda". Pero ellos no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios, los demás agarraron a los criados y los maltrataron y los mataron. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos y a todos los que encontréis, llamados a la boda". Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales».

«Convideu a la festa tothom que trobeu»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

De nou, un text del profeta Isaïes ens parla, aquesta vegada, d'un festí que Déu prepara al cim de les muntanyes, al final dels temps; un festí substancial i succulent, regat amb bons vins i destinat al conjunt de tots els pobles. Un festí per celebrar el final del dolor, de les llàgrimes, i de la mort que cobreix l'esperança de la humanitat. És el festí de la vida plena i definitiva que Déu prepara per a l'últim dia, el dia de la vida més enllà de la mort. El banquet es converteix així en expressió de la salvació que Déu ofereix al seu poble.

En la mateixa línia d'Isaïes, l'evangelista Mateu ens ofereix altres dues paràboles de Jesús refores narrativament en una de sola: la paràbola del banquet de nocces i la paràbola del vestit de nocces.

La primera d'elles ens indica un canvi en els destinataris de la salvació: els primers convidats s'excusen i es resisteixen a assistir al banquet de nocces del fill del Rei, així que aquest decideix convidar a tots els qui es troben en els camins, nobles i plebeus, rics i pobres. El banquet adquireix, d'aquesta manera, una destinació universal.

D'aquesta manera, Déu ens ofereix l'oportunitat de participar en el banquet de la salvació, que prepara per a tots els pobles; atendre o no a la seva invitació no és indiferent: ens podria allunyar per sempre de la salvació de Déu. Creure o no en Jesús no és indiferent: ens acosta a Déu o ens separa d'ell.

La segona paràbola, unida a la primera com a complement, expressa la necessitat d'anar vestit adequadament a les circumstàncies. No anar vestit de nocces es considerava, tant abans com ara, una manca de consideració envers els nuvis i la família. Jesús ens recorda que no n'hi ha prou amb creure en ell i en la seva crida a la salvació; cal, a més, deixar-se transformar per ell. La nostra vida ha d'acomodar-se al seu exemple de vida i al seu ensenyament. En altres paraules, ens hem de revestir del vestit nou de l'Evangelí de Jesús per poder participar amb ell del banquet del Regne que Déu prepara per a tots els pobles.

Déu convida al banquet de nocces del seu Fill, el banquet de les nocces eternes de l'Anyell. L'oferta està adreçada a tots, només es requereix, però, d'entrar amb el vestit adequat. L'oferta universal de salvació no ens eximeix de l'esforç de la conversió i de la fe en Jesucrist.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 11, a les 13 h. Inici de ministeri de Rector de Mn. Arturo Fabregat, a la parròquia de Santa Maria de Rubí.

Dilluns 12, a les 12 h. Celebra la Missa de la Mare de Déu del Pilar, a la Catedral.

Dimarts 13, a les 17.30 h. Confirmació d'alumnes del Col·legi La Vall, a la Catedral.

Dimecres 14, a les 17.30 h. Confirmació d'alumnes del Col·legi La Vall, a la Catedral.

Dissabte 17, a les 17.30 h. Missa en el centenari de la Cooperativa de Serveis Sant Isidre i Sant Galderic, a la Catedral.

Diumenge 18, a les 18 h. Ordenació de quatre preveres, a la Catedral.

ròquia de la Mare de Déu del Roser a Cerdanyola del Vallès.

Confirmacions a Sant Pau de Terrassa. El diumenge 20 de setembre, Mons. Cristau, Bisbe auxiliar, administrà el sagrament de la Confirmació a 10 persones adultes a la parròquia de Sant Pau de Terrassa.

Confirmacions a Santa Maria del Jaire. El diumenge 27 de setembre,

Notícies

Confirmacions a Cerdanyola. El dissabte 19 de setembre, Mons. Saiz Meneses va confirmar 12 joves a la par-

Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, va confirmar cinc joves a la parròquia de Santa Maria del Jaire, al barri de la Torreta de la Roca del Vallès.

Confirmacions a la Costa del Montseny. El divendres 2 d'octubre, Mons. Salvador Cristau va presidir la Missa a la parròquia de Sant Esteve de la Costa del Montseny i confirmà quatre adolescents.

Agenda

Ordenació de preveres. El proper diumenge 18 d'octubre a les 18 hores, a la Catedral del Sant Esperit, Mons. Saiz Meneses ordenarà de preveres els diaques Enric Catalán, Gustavo Lezama, Jean Damascène Rutaysire i Àlex Serra.

Confirmacions. Avui, diumenge 11 d'octubre a les 17.30 h, Mons. Salvador Cristau confirma un grup d'adolescents de la parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera, a la Catedral.

Aniversari de la Dedicació del temple. Dimarts 13, a les 19.30 h, Mons. Salvador Cristau presideix la Missa a la parròquia de Sant Esteve de Palautordera en l'aniversari de la Dedicació del temple.

Festa de Santa Teresa de Jesús. Dijous 15, a les 9 h, Missa al Monestir de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol (Carmelites Descalces) de Terrassa.

36è Concurs Bíblic (curs 2020-2021) «Qui estima perdona. Qui perdona estima» (Lc 15,11-32). Es pot participar en diferents àmbits: Concurs bíblic inicial; Treball bíblic de catequesi; Concurs bíblic bàsic; Concurs bíblic de dibuix; Concurs Bíblic de Redacció; Concurs bíblic de memes; Taller bíblic (treball en grup). Es pot participar en més d'una modalitat i les categories van per edat. Promogut pel Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa. Informació: Concurs Bíblic de Catalunya (c/ Blasco de Garay 34, 08224 Terrassa), tel. 937 809 888 (de 5 a 7 de la tarda, els dies feiners); grupavant@concursbiblic.com; www.concursbiblic.com

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

La Misión en tiempos de pandemia

El próximo domingo celebraremos el DOMUND, el Domingo Mundial de las Misiones, la Jornada universal que se celebra cada año en todo el mundo para apoyar a los misioneros en su labor evangelizadora, desarrollada entre los más pobres. Es una llamada a la responsabilidad de todos los cristianos en la evangelización, el día en que la Iglesia lanza una especial invitación a valorar y apoyar la causa misionera. Este año se celebra en un contexto de crisis sanitaria y económica mundial, en un año marcado por los sufrimientos y desafíos causados por la pandemia del COVID-19.

En estas circunstancias, la misión de la Iglesia adquiere un relieve especial, en particular con las personas más necesitadas en muchos países del tercer mundo, donde la Iglesia está en primera línea en la lucha contra el virus, la pobreza y el hambre. Esta situación

nos apremia a responder todavía con más generosidad a las necesidades de la misión. Como recordaba el papa Francisco, el dolor y la muerte nos hacen experimentar nuestra fragilidad humana. En este escenario, la llamada a la misión, a salir de nosotros mismos por amor a Dios y al prójimo se presenta como una oportunidad especial para compartir con los demás los dones recibidos de Dios, especialmente el don de la fe.

Dios ama tanto al mundo, que envía a su Hijo para que tenga vida eterna todo el que crea en él (cf. Jn 3,16). La misión de Jesús culmina en el sacrificio de la cruz, expresión y revelación de amor y de salvación universal. Jesús lleva a cabo la misión que el Padre le encomienda, toda su vida es fiel cumplimiento de la voluntad del Padre. El Señor nos llama también a nosotros, y espera nuestra respuesta para ser

enviados. Él nos renueva con su Espíritu, nos convierte en discípulos y nos envía a todos los pueblos. Recibimos el impulso para continuar la misión de Cristo por amor, para que todos los seres humanos puedan participar del gozo inmenso de la vida plena de hijos de Dios. A esta vida nueva de hijos de Dios han sido destinados y llamados todos los hombres y las mujeres en un solo pueblo, formando una familia.

Este tiempo de pandemia se ha convertido en un gran desafío para la misión de la Iglesia. La enfermedad, el sufrimiento, el miedo, el aislamiento, son una interpelación que nos ha de llevar a replantear muchas facetas de nuestra vida. De momento nos hemos sentido derrotados por un pequeño virus, a pesar de que el progreso de la ciencia y de la técnica en nuestro mundo es casi ilimitado. Nos impacta también la imagen del sufrimiento

de los que han muerto solos, sin la presencia de sus seres queridos, de los que son desahuciados, de los que pierden sus empleos y salarios, de los que no tienen hogar ni comida, de los afectados por la nueva crisis económica.

Esta experiencia nos ha de llevar al encuentro con el hermano, un encuentro que lleva a compartir, a colaborar, a convivir. Convivir significa estar atentos los unos a los otros, no mostrarse indiferentes a la situación de los demás, ser conscientes de la interdependencia entre personas, ser solidarios. Como señaló el papa Francisco, «de una crisis como esta no se sale iguales, como antes: se sale mejores o peores. ¡Que tengamos el coraje de cambiar, de ser mejores, de ser mejores que antes y poder construir positivamente la post-crisis de la pandemia!». La misión evangelizadora de la Iglesia tiene como objetivo una renovación profunda, una auténtica transformación de cada persona y de toda la sociedad, porque Cristo ha venido para hacer nuevas todas las cosas. Todos estamos llamados a colaborar en esta misión.